

antage, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig enten i væsentlige Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler. Ellers er det Stifterindens Mening, at Bestyrelsen frit skal administrere Stiftelsen, og at Justitsministeriet saavel som det offentlige overhovedet ikke har at indblande sig i det Spørgsmaal, om Bestyrelsen paa dette sit Omraade træffer mere eller mindre hensigtsmæssige Foranstaltninger. Det er en Selvfølge, at den offentlige Mening gennem Pressen eller paa hvilken som helst anden Maade har Lov til i den Henseende at udøve sit Tryk paa Bestyrelsen, men det er lige saa klart, at det ikke er Stifterindens Mening, at Justitsministeriet skal kunne skride ind i den Anledning, idet Grænsen for dets Myndighed til at skride ind bestemt er afstukket af Stifterinden ved den Bestemmelse, at en saadan Indskriden er betinget af, at Bestyrelsen har gjort sig skyldig enten i væsentlige Brud paa Fundatsen eller i mislig Omgang med Stiftelsens Midler. Jeg formoder nu, at den ærede Forespørger ikke sigter Bestyrelsen for mislig Omgang med Stiftelsens Midler, og der kan altsaa her kun være Tale om det andet Tilfælde, nemlig Brud paa Fundatsen. Og det er endda ikke i hvert Brud paa Fundatsen, der giver Justitsministeriet Ret til at skride ind, men kun „væsentlige“ Brud. Saaledes stillede Nellenmann sig til den Ting. Han erklærede, at det var en privat Stiftelse og ikke en offentlig. Men naturligvis, Stiftelsen er for saa vidt under offentlig Kontrol, som enhver Institution af den Art altid vil være det, og derfor kan den Slags Forespørgsler, der kommer frem her i Tinget, have deres Nytte, hvad jeg efter det Forløb, denne Forespørgsel hidtil har haft, ikke er i Tvivl om, at denne ogsaa vil have for Jægerspris.

Endvidere sagde Forespørgeren, at det var et Bevis paa, at Stiftelsen var offentlig, at Bestyrelsen forleden Dag havde indbudt visse Medlemmer af Folketinget til at komme derud. Det er en Misforstaaelse. Bestyrelsen har ikke haft noget med denne Rejse at gøre. Da dette Besøg jo synes at spille en stor Rolle ikke alene her i Salen, men ogsaa paa Møder i Byen, skal jeg oplyse, at Forstander Høy kom ind og talte med mig som en gammel Ven og sagde: Nu begynder der igen en Agitation mod Jægerspris, nu averterer Sabroe offentlige Møder, saa faar vi den samme Ulykke som forrige Gang; Jægerspris er nu i god Gang, i Aar er der flere Børn, der har ønsket Optagelse, end i lang Tid, og saa skal vi have den forfærdelige Ulykke igen.

×

Da var det, jeg sagde: Lad os tale med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Sagen. Vi sad ret og slet nede i Restaurationen og drøftede Spørgsmaalet, og saa blev vi enige om, at nogen skulde tage derud. Rent privat indbød Forstander Høy os dernæst til at komme og se paa Tingene. Det er en rent privat Historie. Bestyrelsen har mange Gange haft Besøg derude, ogsaa af dette Tings Medlemmer; men naturligvis, naar man kommer saaledes, er man Gæst. Bestyrelsen er gæstfri aldeles som den ærede Forespørger. Kommer man ud paa hans Herregaard, bliver man ogsaa modtaget gæstfrit; men det ærede Medlem vil dog ikke lade enhver løbe ind, uden at han har aflagt i alt Fald sin Hilsen, eller uden Ledsagelse, naar han vil ud og se, hvordan Markerne og det ærede Medlems Administration i det hele taget tager sig ud.

Det maa fastholdes, at Stiftelsen er rent privat. Det var Stifterindens Mening dermed. Men den er naturligvis undergivet offentlig Kontrol. Den højtærede Minister har jo nu fundet disse Kancelliplakater fra 20erne. Det er tydeligt, at Grevinde Danner i alt Fald ikke har haft Kendskab til dem, og det blev jo ogsaa antydnet af den højtærede Minister, at mange Jurister ikke har kendt dem; de er først blevet fremdraget i Anledning af en Sag, der nylig er afsluttet ved Højesteret. Jeg kan dog ikke se, at disse Plakater udtaler noget ud over dette, at Statsmagten har Overtilsyn med denne Stiftelse som med alt andet her i Landet.

Der er forskellige Punkter i den ærede Forespørgers Indlæg, som det kunde være fristende for mig at komme ind paa, netop fordi jeg holder af Stiftelsen og har haft Lejlighed til gennem en Aarrække at se, hvor stort et Arbejde der er gjort derude, og hvor stort et Arbejde der er udført af Bestyrelsen. Men disse mange forskellige Antydninger om, at noget var paa Grænsen, — tilsyneladende var det enten Dumhed eller Forbryderskhed, men da det ikke kunde være nogen af Delene, maatte det være et tredje, jeg ved ikke hvad, — kan man dog ikke optage til Drøftelse. Alt, hvad der blev fremført, er jo ogsaa gendrevet af den højtærede Justitsminister. Det, der i denne Sag har den største Interesse, og det, der ogsaa vil samle Interessen, er imidlertid ikke den ærede Forespørgers Anbringelser, men det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) Udtalelser. Det er blevet sagt, deri er baade det ærede